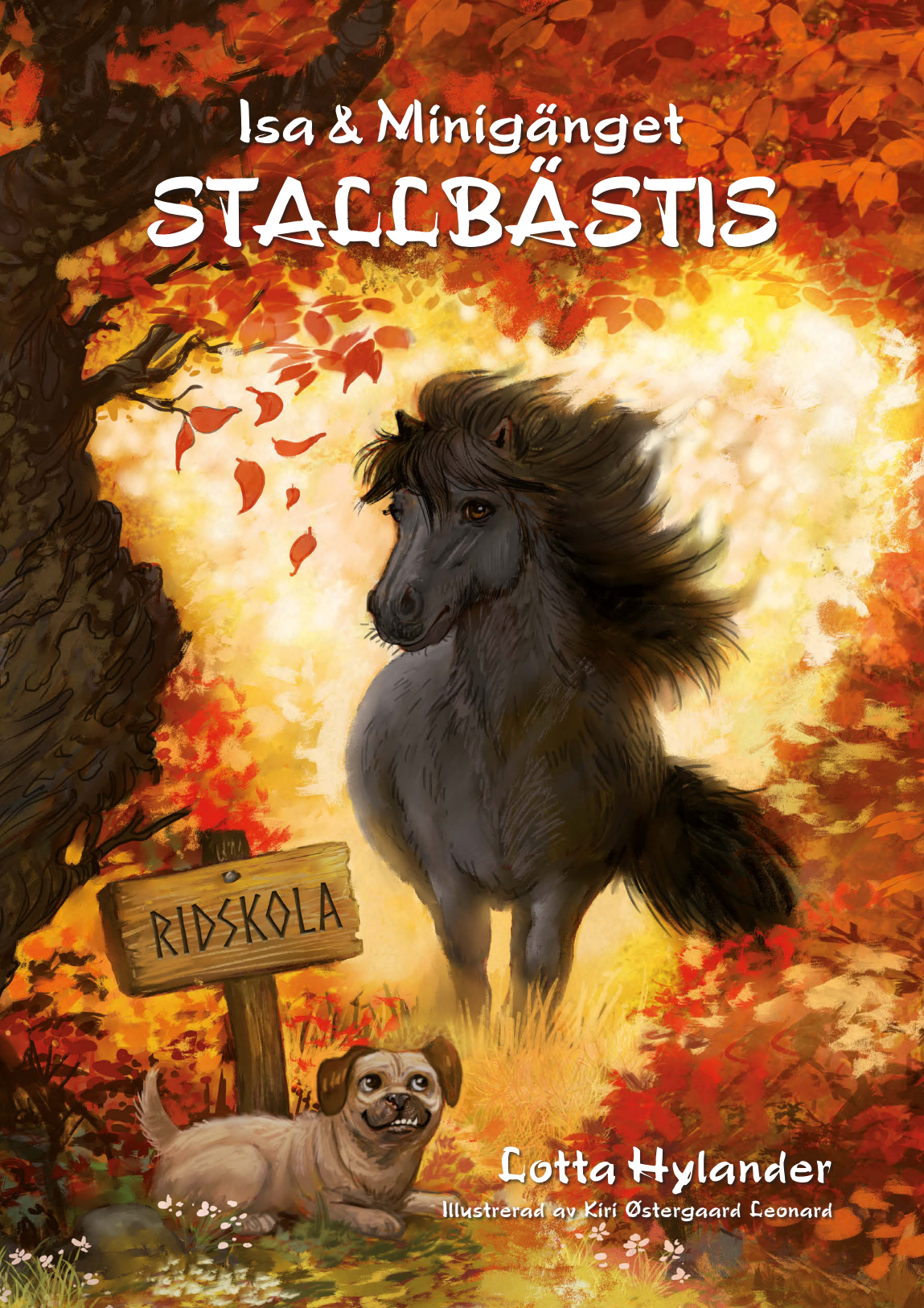

Isa & Minigänget STALLBÄSTIS

Lotta Hylander

Illustrerad av Kiri Østergaard Leonard

Lotta Hylander

Isa & Minigänget

STALLBÄSTIS

I serien Isa & Minigänget:

Attacken! 2018

De ensamma fölen 2018

Hjältehästarna 2019

Stallbästis 2020

Nästa bok i serien: Stjärnhästen

©Lotta Hylander, 2020

Utgiven av Oximedia AB, Lidhult 2020

Illustrationer: ©Kiri Østergaard Leonard

Grafisk form: Catharina Grahns, ProduGrafia

Tryck: ScandBook AB, Falun 2020

ISBN: 978-91-984681-7-5

www.isaochminigänget.se

*Till minne av ridskoleponnyn
Willie*

Welshponny
1970–1994
e: Bill of the Mountain
u: Gwennieth

VÄLKOMMEN TILL ISAS FLOCK!

Välkommen till Minigängets värld, den största i hela Småland! Här bor minishetlandsponnyerna Isa, Nathalie, Vera och Bianca. Med i flocken är också den före detta polishästen Eddie, samt ungstona Hilma, Tindra och Smilla.

Hösten är på väg och hästarna tar det lugnt tillsammans i hagen efter den dramatiska sommaren, då mattes tvåbeningsföl, Agnes, spårlöst försvann.

Minigänget tycker om att berätta historier för varandra och en dag börjar Vera berätta om tiden då hon var ridskolehäst. De andra lyssnar med spetsade öron – vilken otrolig berättelse de får ta del av!

PS! Hästarna har många egna ord.

På sidan 213 hittar du deras ordlista.

HÄSTARNA DU TRÄFFAR I STALLBÄSTIS

Isa – flockens ledarsto

”Man kan vara häst och så kan man vara mini-shettis”, så säger Isa, flockledare för Minigänget. Isa tycker det är viktigt att hennes kompisar i flocken mår bra, att alla är schysta mot varandra och har kul tillsammans. Hon vet också att om alla hjälps åt, då kan de göra och klara av precis allt! Isa är 20 år och mäter 84 centimeter i manken, hon är fuxfärgad med massor av ljus man och svans.

Nathalie

Nathalie, som är 19 år gammal, har varit med i flocken under några år. Innan hon blev en i Minigänget jobbade hon som sällskapshäst till Calle, en framgångsrik dressyrhäst. Nathalie kan och vet en massa saker och hon har, till skillnad från de andra ponnyerna, lyssnat på vad människorna har sagt till henne genom åren. Nathalie har en ovanlig färg, så kallad isabell. Hon är 79 centimeter hög.

Vera

Helsvarta Vera är flockens äldsta sto, 22 år, och mycket klok. En gång tog Vera hand om ett moderlöst föl, Krabaten. Krabaten är ett halvblod, men kluriga Vera lyckades fixa så att han ändå kunde dia från henne. Krabatens husse hoppas att Krabaten ska bli en riktigt bra hopphäst i framtiden. Vera har tidigare varit ridskolehäst. Hennes historia från ridskolan får du läsa om i den här boken.

Bianca

I förra boken, Hältehästarna, blev Bianca kär i Eddie, den före detta polishästen som nu är en i Minigänget. Bianca har levt i en avelsflock sedan hon var föl. Hon är 13 år och mäter 81 centimeter i mankhöjd. Hon är skimmel, numera nästan helt vit.

Eddie

Eddie, en cool halvblodsvalack på 20 år, kom till Minigänget efter en framgångsrik karriär som polishäst. Han är pratglad och berättar mer än gärna om alla sina minnen från polistiden. I Hältehästarna, när Agnes försvann, fick Eddie återigen bli polishäst, och tillsammans med Vera och Zoe lyckades han hitta Agnes igen. Eddie är också superkär i Bianca, som han gett smeknamnet "Mitt fräsiga lilla knäckebröd". Precis som Bianca är Eddie skimmel.

Med i flocken är också ungstona Hilma, Tindra och Smilla.

STALLBÄSTISARNA PÅ RIDSKOLAN

Rulle och Rulla

Rulle och Rulla är något så ovanligt som hästtvillingar. De två gotlandsrussen är födda på Lojsta hed. De ser nästan likadana ut och gör precis allting tillsammans. De båda är omtyckta och älskade av eleverna på ridskolan. De är helt enkelt världens bästa ridskolehästar. Båda är fuxfärgade med bläs (precis som Isa). De har också varsin mörkbrun ål och ljusa svansar och manar. Rulle är 128 centimeter i manken, en centimeter högre än Rulla. De är 18 år gamla.

Kingen

Valacken Kingen älskar att hoppa och tävla. Han vinner nästan alla tävlingarna på ridskolan. Han är snäll att rida och sköta. Kingen är mörkbrun med svart man och svans. Han är nio år och mäter cirka 164 centimeter i mankhöjd.

Hollywood

Ridskolans mest kända häst, en riktig stjärna, heter Hollywood. Hon är ridskolechefen Kickis egen häst. Hollywood har tävlat ända upp till Grand Prix i dressyr. Numera är hon pensionerad som tävlingshäst, men går några lektioner i veckan. Är lugn och snäll med nybörjare på ryggen men ställer högre krav på mer rutinerade ryttere. Hon är 23 år gammal och avblekbar skimmel, 167 centimeter i mankhöjd.

Minishettisarna och Eddie njuter nu när livet lugnat ner sig igen. Vilken sommar! Vilket äventyr det blev när Agnes försvann och behövde deras hjälp. Nu njuter de av gott gräs och varandras sällskap. Men oväntat får de höra en sak och en helt ny värld öppnar sig för dem.

Kapitel 1

BIANCAS BETFORFLINGA KOMMER HEM IGEN

När Isa hör det välbekanta ljudet, klappret av hovar, lyfter hon sitt huvud och tittar ner mot grusvägen som leder till Minigängets gård. Först ser hon Eddie, den före detta polishästen som numera bor hos dem. Den ljusa, nästan vita, halvblodsvalacken håller sitt huvud högt och Isa ser hur han spanar in mot Minigängets hage. Ledarsto som hon är, så fattar hon precis vem han tittar efter.

”Tjoho, var är du min lilla väldoftande morotsblomma? Eddie, din hjärtehäst, är hemma igen.”

När Bianca, Isas vän sedan länge, svarar: ”Här är jag, min söta, knapriga betforflinga”, fnissar Isa.

Med några snabba travsteg är Bianca framme vid stenvallen som ringlar sig längs grusvägen nästan hela biten in mot den stora gårdsplanen. Liksom Eddie är hon en avblekt skimmel och numera nästan helt vit. Hennes svans är så lång att den nuddar marken och hennes kraftiga pannlugg döljer de snälla bruna ögonen. Hon tittar förtjust på Eddie, som tryggt bär deras matte på sin rygg. Därefter vänder hon sig mot Vera, också hon minishettis, som har mattes människoföl Agnes på sin rygg. Agnes sätt att visa sin lycka över att vara tillbaka på hästryggen igen skär in i Biancas små, ludna öron.

”Vera, jag älskar Vera, Vera älskar jag! Älskar jag Vera? Ja, jag älskar Vera, Vera älskar jag!” Agnes sjunger sin egenskrivna Veravisa om och om igen.

”Orka lyssna på det där tvåbeningsfölet. Ni skulle inte ha hittat hem henne igen. Hon kunde gott fått stanna där i skogen med vildsvinen så hade vi haft ett betydligt lugnare liv här på gården”, muttrar Bianca.

Vera skakar på sin hals så att hennes långa svarta man rufsar till sig. ”Ånej, du min kära vän, jag är så glad över att vi fick hem Agnesfölet igen.* Aldrig mer

* Isa och Minigänget – *Hjältehästarna*

ska jag klaga på henne”, svarar Vera, Minigängets äldsta sto, kolsvart och 83 centimeter hög.

Framme vid stalldörren hoppar Agnes av Vera med ett snabbt språng. Att Agnes helt nyligen haft sin fot i gips, efter vurpan hon gjorde i skogen med sin käpphäst, märks inte alls. Mattes kompis Flisan, som följt med på premiärturen efter benbrottet, hoppar av sin cykel och lutar den mot stallväggen. Hon ställer käpphästen Dimmer bredvid.

”Mamma, jag är såååå glad över att rida igen och jag är såååå glad över att vi hittade Dimmer idag. Vi måste ut och rida igen imorgon, direkt efter skolan”, säger Agnes. ”Och vill inte du och Eddie med, så tar jag och Vera en egen runda, eller hur Vera?”

Vera hinner knappt tänka att det där får du aldrig igenom människoföl, när matte utbrister: ”Glöm det, Agnes. Du ger dig inte ut i skogen igen på egen hand. Så rädd som jag var när du försvann har jag aldrig varit i hela mitt liv. Jag tänker inte bli så rädd igen, hör du det?” Matte tar av sig hjälmen och stryker undan en svettig hårtuss som fastnat mot hennes kind.

Flisan, som tidigare var Eddies ryttare inom polisen, fyller i: ”Ja, Agnes, lova det. Jag vill inte att mina polis-kollegor ska behöva komma hit igen och leta efter dig.

Nu gör du som din mamma säger!” Det där sista säger hon med myndig polisröst, samtidigt blinkar hon mot Agnes.

Agnes förstår allvaret. ”Jag lovar, jag ska inte ge mig ut i skogen ensam igen.”

Vera och Eddie tittar på varandra.

”Det säger jag, Vera, att för min del räcker det att ha varit kommenderingschef en gång. Jag behöver inte ut och leta reda på människofölet någon mer gång, bland knott, vildsvin och skällande rådjur. ”Check på den upplevelsen!”* Eddie gör highhov med Vera.

* Isa och Minigänget – *Hjältehästarna*

Kapitel 2 **MEN LYSSNA DÅ!**

Solen håller på att gå ner. Eddies hårrem lyser vit i skymningen och är torr igen efter duschen han fick av matte efter ridturen. På Vera syns ännu spår av svettmärken efter sadeln. Även om Agnes svampade av henne så fick hon inte bort all svett och damm som samlats under Veras schabrak. Det där med att duscha är inte Veras grej, det har tvåbeningarna så snällt fått foga sig efter. Matte har försökt, men Vera går inte in i duschspiltan. Punkt.

*

De är en udda syn, hästarna i Minigänget, där de står tillsammans i hagen. Sju små ponnyer i olika färger

och så en vit jättehäst, som oftast står i mitten av flocken och pratar så högt han bara kan.

”Och då, förstår ni, då kom piketen och det bara vimlade av poliser runt oss. Vilket pådrag! Blåljus så långt man bara såg.” Eddie nickar mot de andra och hans ögon lyser av förtjusning.

Eddie, den för detta polishästen, som kom till Minigängets flock för en tid sedan, fullkomligen älskar att prata om sitt tidigare jobb och sin insats som polishäst. Bättre jobb kan en häst inte ha tycker Eddie, medan tjejerna i Minigänget menar att vara avelssto ändå slår det mesta. Fast Nathalie, den före detta sällskapshästen åt en framgångsrik dressyrhäst, tycker nog allt att tävlingshästens liv är det mest glamourösa och fascinerande liv en häst kan ha. Alla dessa fantastiska platser hon fått se och uppleva tillsammans med Calle. De tänker hon ofta på, inte minst när hon tröttnar på att höra på Eddies polisprat.

”Jaja, min hjärtevän, vad du kan och vad du gjort”, mumlar Bianca, som trots sin förälskelse också börjar tröttna på Eddies alla historier.

”Det var så coolt, förstår ni. Jag och min kompis vi var på kommendering. Festival i stan. Massor av folk. Vi stod med rumporna mot ett hus, torget låg framför

oss. Knökfullt med folk. Viktig plats, viktigt hålla koll och ordning. Men allt var lugnt så jag passade på att gnugga man med kompisen.”

Eddie ser inte hur Isa himlar med ögonen mot Nathalie. Det där med att gnugga man är Eddies grej. Ohästaktigt tycker Isa att det är, klia manke däremot, det är mysigt.

Eddie fortsätter: ”Men, konstigt nog, kompisen blev gödselsur och då, pang! En bakhov for ut, rätt i rutan. Och fatta, det var en bank! Vi stod framför en bank och min kompis sparkar in i glasrutan! Larmet inne på banken gick och på två röda sekunder kom en hel insatsstyrka. Ha ha, de trodde vi var bankrånare. Läckert va?” Eddie frustar och skakar på sitt huvud. Hans mycket korta man står rätt upp, och han drar upp överläppen och blottar sina gula, långa framtänder. Han fnissar. Vilken grej, vilket minne. Eddie, polis-hästen som bankrånare. Gödselkul helt enkelt!

”Inget nytt om Zoe under ridturen”, undrar Isa och försöker på ett snyggt sätt avbryta Eddie.

Vera fattar och svarar snabbt.

”Matte berättade för Flisan att hon jobbar som hopptränare nu tillsammans med Krabatens husse. Så full fart på henne som vanligt med andra ord.”

”Så bra, då vet vi det”, Eddie bryter in igen. ”Men nu måste ni bara höra när jag välte ett helt grönsaksstånd på torget, helgalet var det!” Eddie tränger sig in mellan Isa och Nathalie, så att han hamnar mitt bland avelsstona igen och han tar ett djupt andetag för att börja prata, men då händer det som nästan aldrig händer. Två snabba steg framåt, så sitter Nathalies tänder i hans bog. Samtidigt kommer en bakbensspark från Isa mot hans bakdel.

Eddie skriker till, men fattar. ”Jaja, någon annan som vill säga något då? Våldsamma ni är. Våld löser inget, det sa vi alltid inom polisen. Jag minns ...”

”Stopp! Du minns ingenting. Nu ska någon annan minnas.” Isa stampar i marken och Eddie känner de andras uppfordrande blickar emot sig. Ledarstoet har talat och Eddie håller mulen.

Vera lever livet som nybliven ridskoleponny. En dag pratar hästarna om sina innersta drömmar. En vill bli tävlingshäst, en annan drömmer om att få föl. Vera bestämmer sig för att uppfylla deras drömmar, men när en olycka händer på ridskolan blir det bråttom. Kommer Vera att kunna hjälpa sina vänner och vad händer med hennes egen dröm? Den hon inte vågar avslöja för någon ...

Stallbästis är den fjärde, fristående boken i serien om Isa & Minigänget.

Sagt om tidigare böcker i Isa-serien:

” En charmig, spännande och rolig hästbokspärla är det här och jag läser gärna mer om Isa och Minigänget.
Veronika Sjöquist, Barnboksprat.se

” En sträckläsningsbok, här finns spänning och dramatik, men också lite kärlek och humor.
Ewa Wendt, BTJ

” Jag älskar de här böckerna, man behöver inte vara barn för att tycka om Isa och Minigänget. Man ser och känner allt Lotta Hylander skriver om.
Catarina Johansson, Smålänningen

www.isaochminigänget.se

ISBN 978-91-984681-7-5

